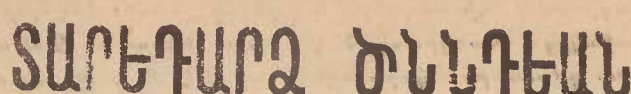

U R T H E L R
O P U F T R
 Gummichausi in Hagmishi

ԽՆՈՒՆԴԻ Ի ՊԵՐՈՒՆԻ

ՎԵ՛Հ՝ ՍՈՒԼԹԱՆ ԱՊՏ-ԻԼ-ՀԱՄԻՏ Բ. ԿԱՅՍԵՐ
ԻՆՔՆԱԿԱԼԻՆ ԹՈՒՐԴԻՈՅ

Հիսուսաբար, իւր ժողովուրդը մեծամեծ և շքեղապէս ցոյցերով կը ածէ իւր ծննդեան տարեգարքն, այնպէս որ այս գիշեր նշանաւոր դիմել ըլլայ իւր իրախճանութեան արտայայտութիւններով, և ամենեքիմ զհնճեմանով և բարեմարդութեամբ պիտի տեսնեն Օգոստապետ. ինքնակայիւն ծննդեան տարեգարքն:

Արեւելեան Որբանոցը կրօնական իւր
տոնօրէնն շէջաբեր տանիւնը ընդունելու
տանն մէջ, Գրառարկ ընթացի քառասուն
մէջ, մինչեւ իսկ հետաւոր տեղերէ, առե-
ւարաբար աղիկներն է սքեր, մինչեւ իսկ
պարկը ընդկիններ, Թէւն ահա՛նապակ
մըք մը՝ սակայն իր համաբոլորտ հանգա-
մանքով հանգանտը հանաբոլորտ գրաւած է
այս Որբանոց, և հաստատ եկամուտ չու-
նենալով ինքնաբեր նուէրներով իր մասա-
նաբարտը, տարեկան մ'աղքն է 800 ալիկ
Ինչպէս կ'ընդիւր այս հոկտեմբ մ'անօրո-
շինմանն իսկ, Արեւելեան Որբանոցը ի-
սական օրինակ մը կ'ընծայէ ահա՛նապակ
տարածական իր իրաւունքով սկսուած հանգաբո-
լորտը մը, որ իր գործադրող ու իր յաւաք-
ման իր հիմնադիր-տնօրէնին յարատեւու-
ման ուղղւոյն ու հաւանական աշխատող ինքնա-
նորակն իր քանաքակ տարուան կանոնա-
ւոր ընթացի տարւածակ ապագայոյն է։

Նոր տարակ մակիւր, Արեւելեան Որ-
բանոցը ընդունած է քառասուն նուէրներ
բոլոր ցանկը պիտի հրատարակենք Գ. Էնի

Անկուշտանի հետաքրքրական հն ու
խառնույթ երանաբուր սպասարանին կը
գործին ճգնիւիի անտառները, որոնք իր
սպասարանով կը կապուիտին Պելլիւիսի վտ-
ղանքներուն մէջ, Մոնեիի առկիւն
Ճանքնիկը որ առաջուց, Մոնեիի ծա-
նոթ բազալ կը լցուող ծանր կառերով
Թուրքիայէ և Հայոցի անտառներին կու-
ղան, ուր մասնաւոր արհեստ մը կը կա-
նան Նցիւիի արմողը կախարդանքով Պե-
լլիւս կը խանի զեկտեմբերի մէջ, և հազա-
նաբար ծառեր դուրս կը հանին Ճամբա-
նան մէջ արեւ ճիւղիկ կապուած են և
կը ի վալը չլինած, կոծր արմատին
կապուած է, Վերջին տարիներ, Պելլիւս
ընտուած Մոնեիի ծառերին Թիւր միջին
հաշուով կը հասնի տարին 10-15000ի և ա-
նայն աման միտին գիրք, Մանքանակ

Գերմանական կարգ մը շրջանակներու մէջ մասնաւոր սովորութիւն է բոլոր լոյս սերը մարել թաւախիկի պահուել, և անոր մարդոք բաժինը լուսաւորելի դնակին մէջ եմէ քսան հատ մը ըլլան, այդ փոքր կաշի տարակ հրատնտեսական երեւոյթքը, զորդք բացելով մութին մէջ լոյս լոյսերը, գրեթէ մտացածին ու խնդրալի բան մը սելին:

Պ. Վօլֆ կ'ըսէ թէ Մատակասքար ան
զնահատիկ արժէք ունի Զրահասոյի հա-

ԱՇԽԱՐՀԻ ՄԵԾԱԳՈՅՆ ԱՆՏԱՌՆԵՐԸ. —
ՍՀՊԿԻ ԽԱՐԺՈՒԹԻՄ ԶՈՐ ԿՆՏԱՆԻՐ
ԿԱՆ:

Կեդրոնական Ալիքիկէի մէջ երկրաբաւականութեան երեւանի հանած են անտառ մը որ Բոնկոսէն կ'երկարի մինչեւ Նեղոսի և Զամպէգի ակունքը: Երկայնութիւնը յայտնի չէ, լայնութիւնը 4000 քիլոմէթր էր: Կարծուի:

[illegible]

Արդ, այսօր վերադարձինք Գ. Նաու-
կայե Դեկլրատի մէջ անձնաստանութիւն
մը փորձելէ յետոյ, կրտսեակ վրձակի մէջ
բանուկը է Վրիննայի փողոցներէն ու Քը-
րտսեակիւն բարեգործական մարմնոյն
ձեռնոյ Բարիք գրուակը է:

ժէկ մասնաւոր կասուն , դաս որուն զուգ

կը պատկանիք. պահ մը ենթադրեցէք թէ
ձեր զրամական միջոցներուն արժէքը չին
գիտեր ճշգիւ. չեն գիտեր թէ դուք ամեն
բան կը զոհէք ձեր արտաքին յարաբերու-
թիւններուն, որոնք ձեր գոյտնութիւնն իսկ
են, թէ ասոք միայն կտոր մեծ են յայտնի

կիբ անհրաժեշտ դրամը՝ պարծօնէն հաք-
ուելու , լուազօյն ճապարաններն ուտելու,
ե հրաւէրներ ընդունելու համար: Եւ այն
ատեն կընճաբ պահ մը կարծի թէ ոստի-
կանութեան նրբամիտ պաշտօնեաները ար-

տասուվոր զննան՝ ձեր ներքին վիճակին
խեղճութիւնը: Զանոնք զարմացնողը պիտի
ըլլայ ստակի մեծ առաւտուութիւն մը: Ունե-
ցէ՞ք, բայց քիչ, և պահեցէ՞ք բոլոր այդ ա-
ւարտիդ բաները որոնք բնաւ չեն յարմարի
սուր անիւտանին: Կայապատե՛ք ի՞նչ եղանակով:

—Այդպիսի լուրերը մարտնչում են իրենց հակառակը, և իհարկույն ինքնապատշաճ չեն համարվում։

ընդհատելով խոսակիցը, մոռած ունեցներ կան
զրուս մաթը երբէք յայտնելու չէ:
—Կաւ, Գէթ տրամադիւ՞ր էք նորէն
խորհուրդներուս հետեւելու:
—Կատարի ապէս:
~ ~ ~ ~ ~

—Այո, իրաւունք ունիք հոս, տարեք
 զանոնք, ինչպէս նաեւ ստակներդ, ուրիշ
 տեղ պահեցէք, բայց անանկ տեղ մը որ
 կ'ստակած չարթնցնէ։

—Այո, իրաւունք ունիք։

$$(G \text{ maps } \pi \text{ to } \text{isom } \{c_i\}_i)$$

ԲԻԷՌ ՏԷԼՔՈՒՌ

ԴԱՏԱՄԱՆ, ԳՈՂՏՆԻԷ ԱՐ

Այն պահանջներն որ Պոլսւսւն իւր քաղաքը Իմ Տնաւաւէն, յայտնին ցործեալ եւ Պ. ար Պանիւն իւր պարսկաւ հաւանա խալիվին վրայ արածա ինտելից մը ցործեալ էր, Կանճճ բնաւ հաջոր թէ, Երեւոյ քաղաքապետը աթոք կար արեան մը, աւազանի ստառով իւր արեւ առին, դրուաւ։ Երբինքին իրաւ, Ժամադարցին է քահնէր, դրուաւ ծաւալակէ ծաղկաւոր լոյսարմ մը, մաս մը օրուն կոթը վերջերս կոտոր Բաթըր ինչ ամառը մը աւաճառ Իր քահնէր մը զինաւորաններ, թէլ, աստի աղտորտ աւաճեղց մը։ Աւելի հեռուն նախաւանայ ինախին թուղթը, վեր թուղթին ծարար մը, գաւազանայ պար ներ Աւայլա։

Պատին երկայնաւիճաւաւ, փայտը նախէ մը քանի մը իրեր կարտաւոր։ Նէկին մէջ փոքր վախտ կտրակ մը քիւն աւաքցուին անհաւան։

Բայց, տարօրինակ հակադրպո-
մը, թշուառութիւն բուրոգ այս խն-
կարատիւն քով կ'ենթադրին շատ նի-
որունք ամբողջութեանէն դուրս կը ց-
խրենց իսկական կամ արուեստագի-

բարձր արժեքովոր Այսպէս, կար ու առա-
ջադէպ սեղանին վրայ իր տնտեսութեան ոսկե-
գանձակ արտաշէն ինքեան մը, քեզար-
ուեստորէն պէնուած Պոնէպլէս սկզբնառա-
ւերունը, հովանաւորեալ մարքիդական թա-
գալ մը

Շրվիէնին վրայ առեկտան աշտանակ իր
զետեղուած էր արծաթէ գրուագիւլ ճրա-
պարտին մը վրայ: Վերջապէս ալ եւ ձախ
թղթակալ մը, նոթագրութեան տետր մը,
շքեղ լարակ մը եւ դանդաղան մեծարթէ
պիպիլեանին: Այս ճապակաւոր ու պիղծ դոր-
ծերը հետաքրքրաշարժ հակապատկերն էր իր
կաշտէին սենեկին դուրսին կա՛ն կարասիին
հետ: Ինչո՞ւ վարձարն առանկ տեղ մը իր
բնակարն հետաքրքրելի մէկը դրա դիպուած
նէն բոխած ըլլար, այլ հարցումը պիտի ը-
նէր առանց անոր լուծումը գտնելու, վասն
իչ ոսկեկերտ շարք մը դուռած էր շրվի-
նէին մարմարէն վրայ, միայնամային արժ-
ուին վրայ: Զեղծ թղթակալին բացուածքէն
կրտալ տեսնելու շատ մը պանքստմեքու
կապուղ տոյգեր:

Բայց ոչ մէկ անկերդորդապա՛ւ դեռ մտած
չէր մարքիդակ սենեկունը:

Սա, խտրիկին վրայ ընկողմանած,
խորքուն իր մտածքը: Անշուշտ իր մտածքը
այն վարկերին վրայ ուր իր Մթաքմէ բա-
րեկամը Սէնիէ եղեակաւորատ տանին տալէ
պիտի իլըրէ:

Դրան տրուած հարուած մը կկաւ իր-
հատու իր խորքորդածութիւնները:

Շաղա տեսնելու, մատատանի, երա-
նառու:

Ո՞վ կրտալ գալ իր սենեակը:

Երկրորդ հարուած մը խռեցաւ: Երկրորդը սարսուռաց, աճագորանքը ելաւ, ինտու տակաւ մը հաքնելով, դնաց բաւաւ:

—Ա՛հ, դուք էք, Նիբէղ, այս ժաւն է:

—Այո, լուր մը տալու կուգամ որուն թէ շատ չհաւնիս ալ, նորէն յոյժ օգտաւար պիտի ըլլամ:

—Ի՛նչ լուր է, հարցուց Շաուր:

—Զեւր Մարտիմ բարեկամը երէկ զապտաբաժանեցաւ:

Մարբէիը ուժգնօրէն Նիբէղին մօտեցաւ:

—Ի՛նչ րոյք:

—Ճշմարտութիւնը:

—Բայց անկարելի է:

—Կերեալ թէ ոչ:

—Վերջապէս քացատրեցէք:

—Շատ պարզ է, Հարցանիչդ դատարորը դատէ արականման հրամանագիր մը անտէր է:

—Բայց ան ատե՛հ...:

—Ճարտիկ ըլլաւու է:

—Կորստեցանք:

—Ինքեղէն Դուք կորուած էք կամ ձէ կրեալք կորուած, եթէ չգոյի իմաց չը տայի ձեզ Դուրպէն զի ամեն անտիկնկալ պատշաճ զէմ ինքզինիդ պատշաճանէք է...:

—Բայց ինչն զիտէք, ինչո՞ւ այդ հրամանաւորին երէր է... Ի՛նչ կայ... Ի՛նչ արածել է:

—Եւ ձեզի պէն անուիպի ձեմ, Ուստի ինչ պէպրեւն հետեւեցաւ: Անտուսման մը ըրինք ձեզիւով ուր խոյս տայ այդ

տիպիկ Մարիոնը, և ես համոզուած եմ
թէ անկիւս միայն ձեռք բերւալ գուլկին ա-
նտառախիւրդ, ինչպէս յաջողեցաւ, չեմ
գիտեր, իրողդ ինչպիսի կայ, այս է բոլոր
իրոջածածնէն, ձեր բարեկամը աննկող-
մանեցողեցաւ և որոշեցեալ փնտռել ճիշ-
տաբան մարդասպանը։

—Միշտ մտածելու է։

—Եւ ալ այդ պարզութիւն եմ։ Կրցալ զը-
նաճատել ձեր բարձր յատկութիւնները, և
ապտր համար է որ իսկ կր տեսնէք զիս-
տիկ խորհրդանշաւ չորհրդ, շարունակ-
կեցիք բնակիլ այս սենեակը, Գուր այս
կարելիքն էջիք, և հիմա կրտաք ճանչնալ
այս խորհրդարին արժեքը, Սակայն արեւ-
մահաւորին մը գործեցիք զոր զկրպալ պիտի
կրնաք զարմանալ։

—Ի՜նչ,

—Ի՜նչ եւ այս պերճամանի ստարակը,
ենքըլ այսպիսի տեղ մը, այս արտաքիւ-
նալ նստեալուք, այս մեծագին պիպիւնները,
զիս զարմար է ոգրկելին վիճակին այն մար-
դաւ մը որ Պաշտելլ մարթիք կը կոչեն։

—Կը կոչեն։

—Զոր Պաշտելլ մարթիք կը կոչեն ըսիլ,
Բայց այս պահուտ ձեր քաղաքային հան-
րապարեան վրայ պէտք ունիւնք վիճաբա-
նակու։ Եւ յետոյ առ օրիններ, այս պարե-
նեակը, ի՜նչ կը նշանակեն, Օ՜ն, որիւ
տեղ մը բաշտ մտնէք, և այսօր ինչք ինչ
զոր էջք քաշել մը շարաթ առաջ։ Գնէ՛ք, և
նստիկանութեան ոտգալապալ հաշիւ
գալ իս նայիք, շեղք բաւն մի չտեսնէ՛ք,

—Օտքեկիլք քաղաքին մարդիկը (ստի-
կանները) բաւական աննպաստ տրամա-

ղրտվելների պիտի կրեն արգէն, տառա-
կապատե՛հ պերճանքե՛ մը իրենց կապած-
ներն արթննալու։

—Ի՛նչ, կը կարծե՞ք...

—Ապահով եմ թէ պիտի քանան հաս-
կնել գաղտնի արարքը Մարտինի մտքին
բարեկամին, զոր Պանեղլ մարդիկ կը կոչեն
Այս վերելքը թիֆլիսպէս սարսաղ
պատասխանելով։

—Բայց ոստիկանաւե՛հան մարդոյմէ՛ն
վախճաւո՛ր ի՛նչ կայ։

Ի՛նչէ՛ր հեղինակն խորաց Ս. Պանեղլին
նայեցա՛ւ սուբլուզ։

—Ինչորքե՛ր թէ, քաւա, մարդիկը կա-
տարիք յոյժի հնչողաբանութիւն ունենալ
կամ թէ իր ճարպկութիւնը ամեն տաղ-
կէն ապաստ պահէ իրենց։ Լուս ուրեմն
այս պարտապալնն մէջ, քաղաքակրէ-
նեցողութիւնն ունենալու, ասիկա յայտնի բան
է։ Բայց, հաստատե՛ք, պիտի զբաղի-
նե՞մք, ի՞նչ արգէն սկսած չեն իրաւ
թէ չեն գիտի Զեր հասցեն, բայց շուտով
պիտի յայտնան։

—Եւ շէ՛ք կարծիք որ սենեակին այս
ներքին երեւոյթն առկի արթննուէ՛ն ոս-
տիկանութիւնն ուշադրութիւնը։

—Ինչո՞ւ։

—Վասնզի անցորմոր է Պանեղլը մա-
րդիկն արտաքին ժխտելին բաղադրու-
թեամբ։ Եւ որ ես բաւական տատկ կը շա-
հմի ու կրնամ աւելի պատշաճ բնակութե-
նը ունենալ։

—Ուրա, սիրելի, Զմոր սխալ, կը
մտաւա՛ք թէ Օսթրալի քաղաքին վրայ չեն
զվտեր կենցաղավարութիւնն ընկերութիւն

մէկ մասնաւոր գաւառն, դաս որուն դռք էր պատկանիր. պահ մը ենթադրեցէք թէ իմ գործակապն միջոցաւորէին արժեքը չեն գտնուր հաշիւը. չեն գտնուր թէ դուք ամեն բան կը գոհնէք ձեր արտադրին յարաբերու թիւններով, որոնք ձեր գործակիւնն իսկ են. թէ դուք միայն խաղի մէջ կը վատարկէր անհրաժեշտ դրամը՝ պերճօթէի հաշուելու, լաւագոյն ճաշարաններն ունեւոր, և հրաշեմներ ընդունելու համար։ Եւ այն աստի կ'ընենք պահ մը կարծիք թէ ստոր-կանոն կ'ունեն նրբաւոր պարզածնանքը արտաատափօր գոտան ձեր ներքին վիճակին իրեցմովիւնին։ Ձանտիք զարգանցողը պիտի ըլլատ աստիք մէկ առաւելութիւն մը։ Ունեցե՛ք, բայց քիչ, և պահեցե՛ք բոլոր այդ աւելողը բաները որոնք բնաւ չեն յարմարի այս սինեանին։ Հաւատալիք որ հոս պիտի գտնէ Դարձեալ այս անորոտն սեղը բնաւ կ'ունեն էք։ Ասիկա ամեն նախադաշնութիւն աւելի պիտի ցրտէ կապակոմունիստ Արշաւրէւ. թէ՛ նպշւա ընդունի որ հեղինակուր...

—Այլա՛ն, ըլլաւ մարդիկը աշխուժով, ընդգոյծաւոր խառակիցը, մտածումներ կ'առ զորս մարդ երբեք յայտնուին չէ։

—Լաւ, Գեկն արտադրիւր էք նորէն խորհուրդներու հետեւելու։

—Կատարիկապէս։

—Շատ թուով ունիք հոս, տարեք զանոնք, ինչպէս նաեւ ստապեցէ, ուրիշ տեղ պահեցէք, բայց սնանկ տեղ որ կ'ստեղծ չարքնցնէ։

—Այո, իրաւունք ունիք։

(Շարունակելու)

